

A Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság a dr.Bárányi Gyula ügyvéd ... képviselt ... felperesnek a dr.Magyar Ottó ... ügyvéd által képviselt ... alperes ellen tulajdonközösség megszüntetése iránt a Pásztói Városi Bíróságon P.20.164/2006. számon folyamatban volt és a Nógrád Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2008. március 6-án kelt 2.Pf.21.610/2007/7. számú ítéletével jogerősen befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság a Nógrád Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2.Pf.21.610/2007/7. számú ítéletének felülvizsgálattal nem támadott részét nem érinti, felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A peres felek házassága 1994. októberére teljesen és helyrehozhatatlanul megromlott. Veszekedéseik öt esetben is tettelegességgig fajultak. 1995. február 3-án az alperes a felperes bántalmazása következtében olyan súlyosan megsérült, hogy kórházi kezelésre szorult. A felperest a cselekménye miatt 1995. február 22-étől március 14-ig a Pásztói Városi Bíróság előzetes letartóztatásba helyezte. A letartóztatásból történt szabadulását követően a p-i 288/2/A. hrsz-ú „lakóház” megjelölésű ... ingatlanban lévő ingóságokat az alperessel megosztotta, és az ingatlanból elköltözött.

A felperes az 1995. május 10-én benyújtott keresetében kérte a peres felek házasságának felbontását, és az említett ingatlan használatának megosztását. Utóbb, keresetét módosítva, kérelmet terjesztett elő annak megállapítása iránt, hogy a perbeli ingatlan $\frac{1}{2}$ hányada a tulajdonát képezi. Kérte a közös tulajdon természetbeni megosztását. Az 1996. szeptember 9-én tartott tárgyaláson, 1995. április 1-jétől kezdődően, havi 7.000,-Ft többlet lakáshasználati díj megtérítése iránt is igényt terjesztett elő. Az általa megjelölt üdülő ingatlan tekintetében külön vagyonának, egy másik ingatlan tekintetében tulajdonjogának megállapítását, közös tulajdonban álló ingók megosztását, illetve 407.000,-Ft értékű külön vagyonának kiadását is követelte.

Az alperes a házasság felbontását nem ellenezte, viszontkeresetet nyújtott be ugyanakkor a házastársi vagyontársaság megszüntetése iránt.

Az elsőfokú bíróság mind a P.20.138/1995/87. számú, mind a Nógrád Megyei Bíróság Pf.21.031/1999/4. számú részítéletével elrendelt, megismételt eljárás során hozott P.20.164/2006/33. számú ítéletével a felperesnek a p-i 288/2/A. hrsz-ú ingatlan tekintetében előterjesztett többlethasználati díj megfizetése iránti keresetét elutasította. Határozatát e kereseti kérelem tekintetében azzal indokolta, hogy a felperes nem bizonyította, hogy elköltözése után az alperes a teljes lakást birtokba vette, a $\frac{2}{3}$ tulajdoni hányadát meghaladó részben használta. Utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy a felperes elköltözésének módjából is arra következtetett, hogy nem kívánt az ingatlanba huzamosabb ideig visszatérni. Onnan, közös megbeszélés alapján szállította el a bútorait, lakhatását máshol biztosította. A felperes lánya is úgy nyilatkozott tanúkénti meghallgatásakor, hogy édesapja ténylegesen nem is akart visszaköltözni az ingatlanba.

A megismételt eljárás során hozott határozatban az elsőfokú bíróság kitért arra is, hogy a korábbi ítéletével az említett ingatlan kizárólagos használatára az alperest jogosította fel, és a döntése fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett. Az alperesi kizárólagos használati jog miatt a felperes birtoklási és használati joga korlátozott.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság, ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Határozatának indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a többlet-használati díj megfizetése iránti kereseti kérelem elbírálásának alapjául rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen mérlegelte, azok felülmérlegelésére nem látott lehetőséget. Az elutasító döntéssel egyetértett.

A felperes a jogerős ítélettel szembeni felülvizsgálati kérelmében kérte a támadott határozat többlet-használati díjra vonatkozó döntésének felülvizsgálatát, a támadott ítéleti rendelkezés hatályon kívül helyezését, és az eljárt bíróságok új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a Ptk.140.§ /1/ bekezdését sérti. A felperest ugyanis tulajdonostársként a lakásból történt kiköltözésétől a közös tulajdon megszüntetéséig, a tulajdoni hányadának megfelelő használati díj megilleti. Állította, hogy az alperes a felperes kiköltözése óta kizárólagosan használta az ingatlant. A tulajdoni hányadát meghaladó használatának ellenértékét a felperes részére nem térítette meg. Hivatkozott arra is, hogy a lakás közös használatát az alperes tette lehetetlenné, megakadályozta a felperes ingatlanba történő bejutását. Vitatta, hogy visszatérés szándéka nélkül költözött ki a lakásból. Hangsúlyozta, mind addig, amíg a bontóperben a házastársi lakáshasználatot a bíróság nem rendezi, mindkét házastársnak joga van a lakás használatára.

Az alperes a felülvizsgálati kérelemre ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság a jogerős ítéletet a Pp.275.§ /2/ bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. Megállapította, hogy a támadott határozat nem jogszabálysértő.

A peres felek között nem volt vitatott, hogy közöttük 1994. őszére a házastársi kapcsolat megromlott. A tettelegességgel járó viták gyakorivá váltak. 1995. februárjában az alperes, a felperes bántalmazása következtében súlyosan megsérült, a felperest emiatt a bíróság előzetes letartóztatásba helyezte. Az előzetes letartóztatás megszüntetését követően, nyilvánvalóan mindkét félnek az volt az érdeke, hogy újabb, hasonló események elkerülése végett a mindennapi érintkezéssel együtt járó, a közös lakásban való együttélést felszámolják. A felperes által is elismerten, 1995. márciusában ezért megállapodtak a közös lakásban lévő ingóságok megosztásáról, illetve arról, hogy a felperes onnan elköltözik. Kiköltözésekor többlet használati díj megfizetése iránti igénnyel az alperessel szemben nem élt. Az ingatlan hányadának ellenérték

nélküli használatához - ráutaló magatartásával - hozzájárult. Erre kell következtetni abból a körülményből is, hogy a házasság felbontása, illetve a lakáshasználat rendezése iránti keresetének benyújtását követően közel másfél évvel lépett csak fel az alperessel szemben használati díj megfizetése iránti igénnyel.

A peres felek közötti megállapodás miatt, a felperes tulajdonjoga ellenére, ezért megalapozottan nem hivatkozhat arra, hogy a Ptk.140.§ /1/ bekezdésében a közös tulajdonban álló dolog birtoklására és használatára fennálló jogosultságára tekintettel az alperessel szembeni igénye alapos.

A felek közötti megállapodás miatt, a felperes nem sérelmezheti azt sem, hogy részére, tulajdonjoga ellenére, az alperesi távollét esetén a korlátlan bejárás nem volt biztosított. A felperes lányának az 1996. szeptember 9-én tett vallomására tekintettel az sem nyert bizonyítást, hogy a kiköltözést követően, az ingatlanba még vissza kívánt költözni. Leánya ugyanis állította, hogy a felperesnek visszaköltözési szándéka nem volt.

A Legfelsőbb Bíróság a kifejtettekre tekintettel, a Pp.275.§ /3/ bekezdése alapján a jogszabályoknak megfelelő, jogerős ítéletet a támadott részében hatályában fenntartotta.

Az alperesnek felülvizsgálati eljárási költsége nem merült fel, ezért a Pp.270.§ /1/ bekezdése, illetve 78.§ /1/ bekezdése alapján annak megfizetéséről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2008. december hó 12. napján.